

Forhold og derfor med stor Klarhed kan bedømme, hvad der her er muligt eller ikke muligt at gennemføre. Det nytter ikke noget ved denne Lejlighed at møde frem med alle mulige Krav og tro, at man kan gennemtvinge noget, for det kan man ikke. Saa faar til syvende og sidst Lovforslaget strande, og jeg maa saa, Pilatus lig, vaske mine Hænder og sige: Jeg har gjort, hvad jeg kunde, jeg har imødekommet Foreningerne og søgt at gennemføre et Lovforslag, som kunde fri dem ud af de Vanskeligheder, de er kommet i, men man har ikke i Rigsdagen villet være med til at afværge det Onde, som nu truer en hel Del i Realiteten uskyldige Mennesker. Jeg vil meget beklage dette, men jeg kan jo eventuelt komme til at finde mig deri.

Med den meget ærede Ordfører (Jensen-Grimsbjerg) er jeg enig, tror jeg, i alt, hvad han udtalte, først og fremmest i det, som jeg allerede har udviklet, da jeg begrundede Lovforslaget, nemlig at det er en ren og skær Lejlighedslov, hvis Hensigt er at hindre, at der falder en hel Del Domme, ved hvilke Mænd, som i Virkeligheden er uden Skyld i, hvad der er sket, bliver dømt til at betale Statskassen betydelige Beløb i Gebyrer, Beløb, som undertiden maaske ikke alene er betydelige i og for sig, men som for den vedkommende vil være af saadan Betydning, at det drejer sig om hans hele Velfærd.

Jeg er ogsaa enig med den meget ærede Ordfører i, at der bør nedsættes en Kommission til at tage hele Auktionsvæsenet under Overvejelse, og at denne Kommission bør sammensættes saaledes, at alle de Erhvervs Interesser, som gør sig gældende ved denne Omsætningsmaade, bliver repræsenteret i Kommissionen, derunder naturligvis ogsaa Byerhvervene.

Jeg skal saa angaaende de Ændringsforslag, som er stillede af Mindretallene, sige, at det ærede Medlem for 4de Kreds (Maegaard) stillede som ledende Synspunkt for disse Ændringsforslags Begrundelse den Opfattelse, at nu er Foreningsauktionerne fri for Gebyrer, men her lægges der et Gebyr paa dem. Det Synspunkt er efter min bedste Overbevisning fuldkommen forkert, og hele det ærede Medlems Argumentation maatte derfor, da Udgangspunktet var forkert, ogsaa blive urigtig. Saaledes som disse Foreningsauktioner nu har udviklet sig, nærer jeg ingen Tvivl om, at Domstolene vil kende dem gebyrpligtige, for de har efterhaanden antaget et saadant Omfang, at det er klart, at det er offentlige Auktioner. Det er naturligvis paa en

Maade vanskeligt at sige, hvornaar man paa et saadant Omraade kommer fra det private over til det offentlige, idet det her til en vis Grad er Mængden, der gør det. Man kan opstille forskellige teoretiske Synspunkter som Skelnemærker, men jeg tror, at det afgørende alligevel til syvende og sidst bliver det, at naar Omsætningen bliver stor og betydelig, vil man sige: Nej, nu er det virkelig offentligt, det, her foregaar; saaledes som disse Auktioner efterhaanden har udviklet sig, kan man ikke med Rette kalde dem private længere. Jeg tror altsaa, at Domstolenes Afgørelse af de Sager, som er rejste, og i de flere Sager, som maa blive rejst, hvis dette Lovforslag ikke bliver til Lov, vil blive den, at disse Auktioner er gebyrpligtige som offentlige Auktioner, og hvis jeg har Ret i denne Opfattelse, vil det ærede Medlem jo se, at saa vil lige det modsatte af, hvad han hævder, gøre sig gældende, idet Følgen vil blive en betydelig Nedsættelse af Gebyrerne, hvis dette Lovforslag ophøjes til Lov. Jeg tror, at det ærede Medlem spiller et ret farligt Spil her, for hvis Oppositionen imod dette Forslag eller de store Krav, han søger at faa gennemført med det samme, skulde føre til, at Forslaget ikke bliver gennemført, kan han komme til at opleve, — og jeg anser det for saa godt som fuldkommen sikkert, at han vil komme til at opleve det, — at de bornholmske Salgsforeninger ved Dom vil blive kendt pligtige til at betale Gebyrer for deres Auktioner som af offentlige Auktioner, og saa vil man kun vide ham liden Tak derfor, hvis det er ham, der ved sin Opræden har bevirket, at dette Forslag ikke blev til Lov.

Det ærede Medlem anbefalede et Ændringsforslag, som er opstillet under Nr. 3, og ved hvilket det, som i Virkeligheden tilstræbes, er, at Enkeltmand skal kunne bortsælge sine Ting hjemme paa sin Gaard, og saa skal det kaldes en Foreningsauktion. Altsaa, en Kvægopdrætter skal kunne anmelde til Politimesteren, eller hvilken Myn-dighed det nu skal være: Jeg lader den og den Dag bortsælge saa og saa mange Kvier eller Stude eller Heste eller Køer, eller hvad det nu er, paa min Gaard; det skal man tage til Efterretning, og naar han saa bortsælger det, skulde det kaldes en Foreningsauktion og være noget privat, naar det kun var Medlemmer af en Salgsforening paa Bornholm, som alle Mennesker kan blive Medlem af, der kunde møde der og købe. Det er jo ganske klart, at det er en Maade, paa hvilken man under et Foreningsdække, som endda er meget svagt, vil sætte enhver